

Arrest

nr. 184 836 van 30 maart 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 27 december 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 22 november 2016, waarbij de aanvraag voor een toelating tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard (bijlage 15quater) en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 30 december 2016 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 februari 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. FLAMME, die loco advocaat M. TAETS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 20 augustus 2010 een aanvraag om machtiging tot verblijf in, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Op 21 maart 2011 verklaarde de verwerende partij deze aanvraag onontvankelijk en gaf ze een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

1.2. Op 17 januari 2013 diende verzoeker een aanvraag in van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, als ascendent van een minderjarig kind. Op 17 april 2013 meldde de verwerende partij dat deze aanvraag tot gezinshereniging niet verder zou worden behandeld, gelet op het feit dat verzoeker niet de wettelijke vader van het minderjarige kind was.

1.3. Op 17 april 2013 gaf de verwerende partij een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Bij arrest nr. 136 602 van 19 januari 2015 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze beslissing.

1.4. Op 25 juni 2015 gaf de verwerende partij opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Bij arrest nr. 154 047 van 7 oktober 2015 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze beslissing.

1.5. Op 18 april 2016 diende verzoeker een aanvraag voor een toelating tot verblijf in, in toepassing van de artikelen 10 en 12bis van de Vreemdelingenwet, dit in functie van zijn echtgenote.

1.6. Op 22 november 2016 nam de verwerende partij een beslissing tot onontvankelijkheid van een aanvraag voor een toelating tot verblijf (bijlage 15quater).

Dit is de eerste bestreden beslissing. Zij is gemotiveerd als volgt:

“Met het oog op artikel 12bis §4, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 26/1, §2, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

is de aanvraag voor een toelating tot verblijf, ingediend op 18.04.2016 in toepassing van de artikelen 10, 12bis, §1, tweede lid van de wet van 15 december betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, door:

(...)

om de volgende reden onontvankelijk:

Ten eerste betreft de zogenaamde aanvraag een brief van de advocaat van betrokkene naar betrokkene zelf, waarin de advocaat betrokkene informatie en advies geeft omtrent een mogelijke aanvraag tot gezinshereniging bij de gemeente. Betrokkene heeft deze brief als aanvraag bij de burgemeester gebruikt.

Ten tweede wordt in deze brief niet aangetoond dat betrokkene zich in buitengewone omstandigheden bevindt die hem verhinderen het vereiste visum te gaan halen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger in het buitenland, zoals bepaald in artikel 12 §1, tweede lid, 3° van de wet van 15.12.1980.

Volgens de advocaat :

*is het voor betrokkene onmogelijk om terug te keren naar Ghana om daar een aanvraag in te dienen

*kan betrokkene de echtgenote niet alleen achterlaten met de kinderen

*is er geen Belgische ambassade in Ghana, wel in Ivoorkust

Er wordt geen motief gegeven waarom mevrouw niet tijdelijk alleen met de kinderen kan achterblijven. Kwesties van kinderopvang worden niet beschouwd als buitengewone omstandigheden, daar veel gezinnen, ook éénoudergezinnen, met een dergelijke problematiek worden geconfronteerd en daar een oplossing moeten voor vinden.

Het hoger belang van de kinderen wordt niet geschaad door de tijdelijke fysieke afwezigheid van één ouder.

Er zijn geen aanwijzingen dat de kinderen omwille van specifieke redenen (gezondheid, andere) een permanente fysieke aanwezigheid van de vader nodig hebben.

Een gezinssituatie in België is op zich geen garantie op verblijfsrecht noch een ontslag van de verplichting om te voldoen aan de wettelijke verplichtingen. Een tijdelijke afwezigheid van betrokkene betekent geen breuk in het gezinsleven. Nadat hij heeft bewezen te voldoen aan de wettelijke voorwaarden, heeft hij immers het recht om zijn gezin te komen vervoegen. Een tijdelijke afwezigheid van één ouder betekent evenmin dat men niet meer kan functioneren als gezin. Meneer kan tijdens zijn

afwezigheid contact onderhouden met het gezin en met mevrouw overleg plegen over de opvoeding van de kinderen.

Er mag ook niet voorbij gegaan worden aan het feit dat betrokkene hier op geen enkel ogenblik legaal verblijf heeft verworven. Hij heeft in zijn illegale situatie een gezin gesticht en onderhouden en doelbewust enkele bevelen om het grondgebied te verlaten genegeerd.

In het bovenvermelde arrest d.d. 30.11.2015 stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nog het volgende: "De Raad wijst er nog op dat het Europees Hof zich streng toont t.a.v. vreemdelingen die tijdens een onregelmatig of precair verblijf een relatie hebben aangegaan of een gezinsleven hebben opgebouwd, zoals in casu. Aangezien de betrokken personen zich bewust dienden te zijn van het feit dat de verblijfsstatus van één van hen van die aard was dat de volharding van het gezinsleven op het grondgebied van de Verdragsluitende Staat van bij het begin precair was, is er volgens het Hof geen aanleiding tot een gerechtigde verwachting op een toelating tot verblijf en bescherming tegen verwijdering onder artikel 8 EVRM" (inclusief talrijke verwijzingen naar concrete arresten).

Het feit dat betrokkene zich voor een aanvraag naar Ivoorkust moet begeven, vormt geen buitengewone omstandigheid in bovenstaande betekenis, omdat dit geldt voor alle Ghanese onderdanen. Betrokkene is niet verplicht om het resultaat van zijn aanvraag af te wachten in Ivoorkust. Indien hij dit wenst, kan hij dit doen in Ghana. Er is geen enkele aanwijzing dat hij daartoe verhinderd is. "

1.7. Op 22 november 2016 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit vormt de tweede bestreden beslissing. Zij is gemotiveerd als volgt:

"(...) wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om zich er naar toe te begeven, binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel 7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Artikel 7, eerste lid, 1 ° van de wet: betrokkene beschikt niet over een geldig visum voor België.

Het feit dat meneer hier een echtgenoot en 2 kinderen heeft, vormt op zich geen garantie op verblijfsrecht en ontslaat hem niet van de verplichting om de bestaande wetgeving te respecteren.

Aangezien meneer reeds diverse jaren tevergeefs in België vanuit illegaal verblijf procedures opstart om zijn verblijf te regelen en hij, ondanks de beslissingen tot onontvankelijkheid en enkele bevelen om het grondgebied te verlaten, volhardt in zijn houding om hier te blijven, is een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten aangewezen.

Een tijdelijke afwezigheid van meneer om zich via de voorziene procedure in regel te stellen, vormt geen schending van het hoger belang van de kinderen. Eenmaal hij heeft bewezen te voldoen aan de wettelijke voorwaarden, kan hij het vereiste visum verkrijgen en heeft hij het recht terug naar België te komen om het gezin fysiek te vervoegen.

Er bestaan diverse mogelijkheden tot kinderopvang in België, waarop het koppel beroep kan doen. Meneer kan tijdens zijn afwezigheid contact houden met de familie en bijdragen tot de opvoeding van de kinderen.

Er zijn geen aanwijzingen dat er verder bijzondere omstandigheden zijn (gezondheid van de kinderen, andere,...) die de permanente aanwezigheid van de vader vereisen.

Naast de aangehaalde vermelding in de bijgaande bijlage 15quater dat het Europees Hof van de Rechten van de Mens van oordeel is dat het opbouwen van een gezinsleden in precair verblijf geen bescherming biedt tegen verwijdering onder artikel 8 van het EVRM, dient verder te worden vermeld dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in hetzelfde aangehaalde arrest (nr 1570399 d.d. 30.11.2015) nog het volgende aanhaalt: " Wanneer het recht op een gezinsleven wordt ingeroepen in het kader van een betwisting over de verblijfswetgeving, dient nog te worden geduid dat de positieve verplichtingen van de overheid begrensd zijn. Een Staat heeft immers het recht om de toegang tot het grondgebied te controleren. Inzake immigratie heeft het EHRM er bij diverse gelegenheden aan herinnerd dat het EVRM als dusdanig geen enkel recht voor een vreemdeling waarborgt om het grondgebied van een

staat waarvan hij geen onderdaan is, binnen te komen of er te verblijven."(diverse verwijzingen naar rechtspraak inbegrepen).

Er zijn eveneens geen aanwijzingen omtrent de gezondheidstoestand van betrokkene die een bevel om het grondgebied te verlaten belemmeren."

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

2.1. Verzoeker betoogt als volgt in zijn verzoekschrift onder het kopje " Gegrondheid".

"De aanvraag tot toelating tot verblijf werd onontvankelijk verklaard om volgende redenen:

- De aanvraag werd ingediend door middel van een advies van de raadsman van verzoeker;*
- Verzoeker toont niet aan dat hij zich in buitengewone omstandigheden bevindt die hem niet toelaten om het vereiste visum te gaan halen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger in het buitenland.*

Verzoeker acht zich voldoende gegriefd om beroep aan te teken tegen deze beslissing om volgende redenen:

2.1. Nopens de wijze waarop de aanvraag werd ingediend

Verzoeker is de Nederlandse taal niet machtig en was aldus genoodzaakt een raadsman te consulteren teneinde inlichtingen te verkrijgen om een aanvraag tot verblijf van langer dan 3 maanden in te dienen. De raadsman stelde inderdaad een adviesnota op, die verzoeker heeft gebruikt om zijn intenties kenbaar te maken aan de bevoegde ambtenaar.

Geen enkele wettelijke bepaling schrijft voor op welke wijze de aanvraag moet ingediend worden. Bijgevolg kan aan verzoeker niet verweten worden dat hij de adviesnota van zijn raadsman voorlegde om de aanvraag in te dienen, zeker wanneer hij geen Nederlands spreekt zoals in casu.

Indien er toch een wetsbepaling voorhanden zou zijn, dan werd de beslissing in ieder niet afdoende gemotiveerd aangezien naar geen enkele wetsbepaling verwezen wordt in de bestreden beslissing.

Art. 3 van de motiveringswet bepaalt het volgende:

"De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

Zij moet afdoende zijn. "

De beslissing voert geen juridische overweging aan, op basis waarvan zou kunnen bepaald worden dat de aanvraag onwettig zou zijn.

De wijze waarop de aanvraag wordt ingediend, is geen ontvankelijkheids voorwaarde zodat op deze grond niet tot de onontvankelijkheid kan besloten worden. Omdat de wijze waarop de aanvraag wordt ingediend, werd gebruikt als argument om te besluiten tot onontvankelijkheid zonder wettelijk voorschrift, schendt verweerder eveneens het redelijkheidsbeginsel.

2.2. Nopens de buitengewone omstandigheden:

Verzoeker benadrukt vooreerst dat er in zijn thuisland Ghana geen diplomatieke of consulaire post aanwezig is om een visum aan te vragen. Verzoeker dient daarvoor naar de Belgische ambassade van Ivoorkust af te reizen. Dit gegeven volstaat reeds om aan te tonen dat er wel degelijk buitengewone omstandigheden zijn dewelke verzoeker niet toelaten om af te reizen naar Ghana.

Verzoeker verwijst naar een arrest van de Raad van State (RvS (14e k.) nr. 198.769, 9 december 2009, TBP 2010, afl. 5, 285), waarin bepaald wordt dat "de afwezigheid aldaar van een Belgische diplomatieke of consulaire post" in aanmerking kan genomen worden als buitengewone omstandigheid om niet naar het land van herkomst te kunnen afreizen om het visum aan te vragen.

Dat verzoeker dan maar naar Ivoorkust dient af te reizen, is eveneens niet mogelijk. Het algemeen reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken luidt immers als volgt:

"Bij reizen in Ivoorkust is verhoogde waakzaamheid geboden sinds de terroristische aanslag die op 13.05.2016 heeft plaatsgevonden in Grand-Bassam. "

...

"Verhoogde waakzaamheid is geboden tijdens een verblijf in Ivoorkust en u wordt aangeraden u voor elke verplaatsing naar het binnenland goed te informeren. "

... (stuk 8)

Het mag duidelijk zijn dat dit reisadvies er allerminst rooskleurig uitziet, en verzoeker niet toelaat om op een normale manier te reizen om zijn visum te bekomen.

De Belgische Staat argumenteert gratis dat aanvragen maar moeten ingediend worden bij de Belgische ambassade in Ivoorkust, zonder haar eigen reisadvies te raadplegen en te respecteren.

Daarenboven bemoeilijkt de gezinssituatie van verzoeker zijn mogelijkheden om in het buitenland zijn visum aan te vragen. Het spreekt voor zich dat een gezinssituatie met 6 kinderen (tussen 1 en 10 jaar oud), waarvoor hij de zorg opneemt, veel aandacht vraagt, en het absoluut niet mogelijk is dat verzoeker naar Ivoorkust reist, met risico's vermeld zoals hierboven.

Bovendien lijdt verzoeker aan asthma en moet hij gepaste medicatie nemen (stuk 9). Ook om medische redenen is een lange, dure en gevaarlijke reis van België naar Ivoorkust en terug niet aangewezen."

2.2. Uit het gestelde in punt 2.1. leidt de Raad af dat verzoeker in een enig middel de schending van materiële motiveringsplicht opwerpt alsook van het redelijkheidsbeginsel. In zijn betoog verwijst hij weliswaar naar artikel 3 van "de motiveringswet", zijnde de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, maar net als de verwerende partij stelt de Raad vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissingen kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat is voldaan aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve te worden behandeld vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

2.3. De eerste bestreden beslissing haalt aan dat de aanvraag van verzoeker gepaard ging met een brief van zijn advocaat, doch nergens in deze beslissing kan worden gelezen dat deze werkwijze maakt dat verzoekers aanvraag onontvankelijk is. Integendeel wordt er in de eerste bestreden beslissing gemotiveerd aangaande de elementen die werden aangehaald in de brief van de advocaat. Verzoekers kritiek dat de wijze waarop hij zijn aanvraag indiende, gebruik werd als argument om te besluiten tot onontvankelijkheid van de aanvraag mist dan ook feitelijke grondslag.

2.4. De eerste bestreden beslissing stelt, "Het feit dat betrokkene zich voor een aanvraag naar Ivoorkust moet begeven, vormt geen buitengewone omstandigheid in bovenstaande betekenis, omdat dit geldt voor alle Ghanese onderdanen. Betrokkene is niet verplicht om het resultaat van zijn aanvraag af te wachten in Ivoorkust. Indien hij dit wenst, kan hij dit doen in Ghana. Er is geen enkele aanwijzing dat hij daartoe verhinderd is."

2.5. Verzoeker kan deze beoordeling niet onderuit halen door simpelweg opnieuw te benadrukken dat er in Ghana geen diplomatieke of consulaire post aanwezig is om een visumaanvraag in te dienen. Verzoeker verwijst verder tevergeefs naar een algemeen reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken. Verzoeker heeft immers blijkens zijn in punt 1.5 bedoelde aanvraag die zich bevindt in het administratief dossier geen elementen aangereikt waaruit zou moeten blijken dat het voor hem onmogelijk is om naar Ivoorkust te gaan. Een buitengewone omstandigheid zoals bedoeld in artikel 12 bis, §1, tweede lid, 3°, van de Vreemdelingenwet kan niet dienstig voor het eerst ontwikkeld worden in het thans voorliggende verzoekschrift.

De Raad kan daaraan nog toevoegen dat verzoeker een dergelijk reisadvies alleszins niet meer kan laten zeggen dan wat het zegt, met name is het een bron van informatie voor Belgische ingezetenen die naar het betrokken gebied wensen te reizen. Er staat in het door verzoeker aangehaalde reisadvies ook niet dat een verblijf in Ivoorkust wordt afgeraden, wel dat verhoogde waakzaamheid aangewezen is. Verzoeker toont niet aan dat hij mits het in acht nemen van een verhoogde waakzaamheid, geen visumaanvraag zou kunnen indienen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post in Ivoorkust.

2.6. Verzoeker wijst verder op zijn gezinssituatie, met name 6 kinderen tussen de 1 jaar en 10 jaar oud waarvoor hij de zorg opneemt, maar door dit element louter opnieuw aan te halen kan hij de eerste bestreden beslissing niet onderuit halen waar deze stelt: *“Er wordt geen motief gegeven waarom mevrouw niet tijdelijk alleen met de kinderen kan achterblijven. Kwesties van kinderopvang worden niet beschouwd als buitengewone omstandigheden, daar veel gezinnen, ook éénoudergezinnen, met een dergelijke problematiek worden geconfronteerd en daar een oplossing moeten voor vinden. Het hoger belang van de kinderen wordt niet geschaad door de tijdelijke fysieke afwezigheid van één ouder. Er zijn geen aanwijzingen dat de kinderen omwille van specifieke redenen (gezondheid, andere) een permanente fysieke aanwezigheid van de vader nodig hebben. Een gezinssituatie in België is op zich geen garantie op verblijfsrecht noch een ontslag van de verplichting om te voldoen aan de wettelijke verplichtingen. Een tijdelijke afwezigheid van betrokkene betekent geen breuk in het gezinsleven. Nadat hij heeft bewezen te voldoen aan de wettelijke voorwaarden, heeft hij immers het recht om zijn gezin te komen vervoegen. Een tijdelijke afwezigheid van één ouder betekent evenmin dat men niet meer kan functioneren als gezin. Meneer kan tijdens zijn afwezigheid contact onderhouden met het gezin en met mevrouw overleg plegen over de opvoeding van de kinderen.”*

2.7. Verzoeker wijst er ten slotte op dat medische redenen verhinderen dat hij de *“lange, dure en gevaarlijke reis”* naar Ivoorkust onderneemt. Ook hier dient de Raad vast te stellen dat verzoeker deze omstandigheid niet heeft aangehaald in zijn in punt 1.5. bedoelde aanvraag. Een buitengewone omstandigheid zoals bedoeld in artikel 12 bis, §1, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet kan zoals reeds gesteld niet dienstig voor het eerst worden ontwikkeld in het thans voorliggende verzoekschrift.

2.8. De stukken die verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift hebben hetzij betrekking op de hierboven besproken middelen, hetzij op gegevens die niet ter discussie staan en kunnen dan ook geen aanleiding geven tot een andersluidende beoordeling.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend zeventien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA